

O opłacie za pobyt w DPS i ewentualnym zwolnieniu

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 03, sierpień 2019 09:48

Bartłomiej Zydel

Odslony: 1626

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w jednym z niedawnych orzeczeń w syntetyczny sposób zaprezentował podstawowe założenia dot. ustalania opłat za pobyt w DPS oraz ewentualnych zwolnień.

Sąd po pierwsze wskazał, że pogląd, iż wynikające z art. 59 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej ustalenie opłaty w decyzji administracyjnej obejmuje obowiązek organu nie tylko określenia ogólnej kwoty opłaty miesięcznej, ale także osoby lub osób zobowiązanych do jej uiszczania prezentowany jest również w literaturze przedmiotu. Powyższa koncepcja zaprezentowana została przez Naczelną Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 czerwca 2010 r. o sygn. akt I OSK 204/10, jak również zaakceptowana była w kolejnych wyrokach tego Sądu. Przywołana dominująca linia orzecznicza sądów administracyjnych znalazła w całości odzwierciedlenie w podjętej na wniosek Prokuratora Generalnego uchwale NSA w składzie siedmiu sędziów z dnia 11 czerwca 2018 r. sygn. akt I OPS 7/17, w której sformułowano jednoznaczną tezę: „Obowiązek wnoszenia, przez osoby wskazane w art. 61 ust. 1 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej, opłat za pobyt w domu pomocy społecznej umieszczonej w nim osoby, a w konsekwencji wydanie decyzji o zwrocie kosztów poniesionych zastępczo przez gminę na podstawie art. 104 ust. 3 w związku z art. 61 ust. 3 tej ustawy, wymaga uprzedniego skonkretyzowania i zindywidualizowania tego obowiązku poczynwszy od dnia jego powstania w stosunku do każdej ze zobowiązanych osób w decyzji administracyjnej o ustaleniu opłaty wydanej na podstawie art. 59 ust. 1 w związku z art. 61 ust. 1 i 2 tej ustawy lub w drodze umowy zawartej na podstawie art. 103 ust. 2 w związku z art. 61 ust. 1 i 2 oraz art. 64 ustawy o pomocy społecznej.”. W uzasadnieniu tej uchwały podkreślono, że co prawda w art. 61 ust. 1 ustawy przedstawiono katalog podmiotów zobowiązanych, nie oznacza to jednak, że wszystkie te osoby równolegle, z własnej woli, bez udziału właściwego organu, będą: po pierwsze świadome swego obowiązku, a po drugie jego wysokości. Muszą zatem zostać wskazane, jako zobowiązane, a ich odpłatność, zgodnie z regułami określonymi w treści art. 61 ust. 2 ustawy, musi zostać ustalona albo w drodze umowy zaakceptowanej przez organ albo w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy przez właściwy organ administracji.

Ponadto Sąd przypomniał, że należy mieć również na uwadze, iż ustawodawca nie uzależnił obowiązku ponoszenia opłat przez krewnych (wstępnych i zstępnych) od okoliczności subiektywnych, takich jak wzajemne stosunki w rodzinie.

Równocześnie Wojewódzki Sąd wskazał, że wniosek o zwolnienie z odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej jest de facto wnioskiem o udzielenie pomocy ze środków publicznych.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zwolnienia z opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej, o co wniosła Skarżąca w treści odwołania, może zostać wydane dopiero po ostatecznym określeniu wysokości opłaty miesięcznej za ten pobyt, dlatego przed skonkretyzowaniem tej wartości nie jest możliwe wydanie decyzji na podstawie art. 64 ustawy.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 5 czerwca 2019 r., II SA/Gl 427/19

Źródło: [CBOSA](#)